

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 243/2018-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. júla 2018 prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], toho času [REDAKČIA] [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou Mgr. Barborou Hlavatou, SNP 41 – 9, Považská Bystrica, vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 17 ods. 2, čl. 19 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. a), čl. 6 ods. 1 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Najvyšším súdom Slovenskej republiky v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tdo 18/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. júla 2018 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 2, čl. 19 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práv podľa čl. 5 ods. 1 písm. a), čl. 6 ods. 1 a čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) Najvyšším súdom Slovenskej republiky v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tdo 18/2017 (ďalej len „najvyšší súd“ alebo aj „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že napadnutému konaniu predchádzal rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 T 187/2007 z 2. júna 2014, proti ktorému podal sťažovateľ 16. júna 2014 ako odsúdený odvolanie, v ktorom rozporoval uloženie úhrnného trestu okresným súdom. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 23 To 124/2014 z 13. júla 2015 krajský súd odvolanie sťažovateľa zamietol ako nedôvodné a vyslovil názor, že *„uloženie súhrnného trestu v prípade odsúdeného neprichádza do úvahy z dôvodu, že v jeho trestnej veci 1T/187/2007 prvostupňový súd pôvodne rozhodol rozsudkom zo dňa 16.02.2009, teda podstatne skôr ako vyhlásil rozsudok v konaní 2 T/83/2014, a dňa 02.06.2014 rozhodoval prvostupňový súd po povolení obnovy konania.“*

Na základe dovolania sťažovateľa najvyšší súd v napadnutom konaní jeho dovolanie odmietol, pričom v odôvodnení *„nedostatočne posúdil argumenty predložené sťažovateľom a na tieto v podstate nereagoval...“*, najmä v tom, že všeobecné súdy mali *„zvážiť uloženie súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona“*, ktorého aplikácia by pre sťažovateľa predstavovala priaznivejší postup.

3. Sťažovateľ vo vzťahu k napadnutému konaniu navrhol vysloviť nálezom (v petite), že najvyšší súd v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tdo 18/2017 (uznesením zo 7. marca 2018, pozn.), ako aj uznesením krajského súdu sp. zn. 23 To 124/2014 z 13. júla 2015 a rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1 T 187/2007 z 2. júna 2014 porušil jeho základné práva na ochranu osobnej slobody podľa čl. 17 ods. 2 ústavy, na súkromný a rodinný život podľa čl. 19 ods. 2 ústavy a na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva podľa čl. 5 ods. 1 písm. a) a čl. 6 ods. 1 a čl. 8 dohovoru. Súčasne žiada zrušiť predmetné uznesenia najvyššieho súdu, krajského súdu a okresného súdu a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Domáha sa aj priznania finančného zadosťučinenia v sume 5 000 € a úhrady trov konania.

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

7. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca.

8. Podľa § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh (sťažnosť) okrem všeobecných náležitostí uvedených v § 20 musí obsahovať označenie:

- a) ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili,
- b) právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody,
- c) proti komu sťažnosť smeruje.

9. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

10. Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojich základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru špecifikovaných v bode 1 a 3 tohto rozhodnutia označenými rozhodnutiami najvyššieho súdu, krajského súdu a okresného súdu, ktorým vyčíta ich neodôvodnenosť.

11. Sťažovateľ predložil ústavnému súdu sťažnosť prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu (advokátky), ktorá mu predmetnú sťažnosť koncipovala, podpísala a zaslala elektronicky na adresu ústavného súdu. Súčasne avizovala, že prikladá aj dvakrát v listinnej podobe kópie všetkých namietaných rozhodnutí všeobecných súdov. Napriek tomu však tieto prílohy k jeho podaniu do dňa rozhodnutia o jeho sťažnosti neboli pripojené a sťažnosť tak nebola riadne doplnená.

12. V súvislosti s nedostatkom zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti ústavný súd poukazuje na svoju predchádzajúcu judikatúru, podľa ktorej ústavný súd nie je povinný odstraňovať nedostatky zákonom predpísaných náležitostí z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (napr. IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 77/08, IV. ÚS 159/2010).

13. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov,

ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 252/09, IV. ÚS 159/2010, II. ÚS 522/2014).

14. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa, ktorý je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, nespĺňa požiadavky kvalifikovanej sťažnosti, ktoré by zodpovedali požiadavkám obsiahnutým v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde. Nedostatky, ktoré sťažnosť vykazuje, neumožňujú ústavnému súdu posúdiť čo i len otázku prijateľnosti na ďalšie konanie. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol už pri predbežnom prerokovaní pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (obdobne napr. III. ÚS 85/2018).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. júla 2018